

24. Søndag, år B

Kjære brødre og søstre,

I den første lesningen hørte vi om det som skulle skje i Jesu liv. Det er han som er den lidende tjener som profeten Jesaja snakket om allerede 800 år før Jesus. Han profeterte, «Jeg satte meg ikke imot og trakk meg ikke tilbake. Min rygg bød jeg frem til dem som slo, mitt kinn til dem som drog meg i skjegget. Jeg gjemte ikke ansiktet for dem som hånte meg og spyttet på meg». Veldig ofte gir man opp sin tro, når det kommer fristelser, forfølgelser, osv. Vi hørte i dag, «Herren min Gud kommer meg til hjelp, derfor skammer jeg meg ikke», den type sterke troen trenger vi. La oss gi et godt vitnesbyrd i våre liv for hvem Jesus faktisk er for oss. Det setter tonen til den andre lesning.

Den hellige Jakob sier at trofasthet og gode gjerninger bør alltid gå sammen. Han sa, «Hva nytter det om en sier at han har tro, når han ikke viser det gjennom sin ferd? Kan vel kanskje troen frelse ham? Tro i seg selv er den død, om den ikke får vise seg i handling. Ja, kunne en si: Så du har tro? Vel, men jeg kan peke på mine gjerninger. Bevis nå du din tro, uten gjerninger; min tro skal du få se av mine gjerninger». Noen ganger hører vi at min tro er noe privat, men vi må alltid huske at gjennom dåpen tilhører vi Guds familie, derfor ber vi *credo* som knytter oss alle under en paraply av troende. Derfor har vi ansvar for hverandre. På denne måte må vi passe på vår tro og handlinger, for de går sammen som jernbanespor. Kort sagt må vi ha tro, og det må vises i praksis. Vi vet at vi er troende, men kvaliteten av vår tro er etterspurt. Bare da er vi trygge på vår vei til himmelen.

Bare når vi forstår dette, kan vi svare på Jesu spørsmål. Det er veldig lett å svare hvis spørsmålet er til en annen. Jesus spurte, «Hvem sier folk at jeg er?», disiplene svarte uten nøling, men da Jesus spurte dem rett frem spørsmålet, «Hvem sier dere at jeg er?» ikke alle hadde et svar. Peter svarte «Du er Messias». Bare han hadde et svar, men han svart for oss også som er samlet her i kirken i dag. Har du et svar for deg selv hvis du hører i ditt hjerte det samme spørsmålet? Bare etter Peters erklæring om Jesus, forklarte Jesus hva som skulle skje med ham snart. Det er det samme som vi hørte fra munnen av profet Jesaja i dagens første lesning om lidelsens historie, og også om oppstandelsen.

Jesus sa til sine disipler, og han sier det til oss også i dag «Den som vil slutte seg til meg, han må gi avkall på sitt eget, ta opp sitt kors, og følge meg. For den som søker å frelse sitt liv, han skal miste det; mens den som setter livet til for min skyld og for Evangeliets skyld, han skal frelse det». Dette er en åpen invitasjon for alle som ønsker å bli Jesu disipler. Han lover ikke rikdom, berømmelse eller langt liv, men gjennom korsveien skal vi få det evige liv. «Gå inn gjennom den trange porten! For vid er porten og bred er veien som fører til fortapelsen, og mange er de som går inn gjennom den. Men trang er den porten og smal er den veien som fører til livet, og få er de som finner den», sier Herren (Matt 7,13-14). Den trange porten er den eneste porten til evig liv. La oss ønske hverandre at vi ikke går glipp av det. Amen.

P. Anthony Erragudi SVD